

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΘΕΡΑΠΕΥΤΩΝ ΖΕΥΓΟΥΣ-ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

Δρ. Γεώργιος Μ. Γουρνάς: Διδάκτωρ Ψυχιατρικής Πανεπιστημίου Αθηνών, Θεραπευτής Ομάδας και Οικογένειας. Υπότροφος Ιδρύματος «Αλέξανδρος Ωνάσης». Διδάσκων στο Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Κλινικής Ψυχολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών, Μέλος της Συμβουλευτικής Επιστημονικής Ομάδας και Μέλος της Εκπαιδευτικής Ομάδας του Α.Κ.Μ.Α. για το σχεδιασμό, την διοργάνωση και τη διεξαγωγή Βιωματικών Σεμιναρίων και Δράσεων, εντός και εκτός Α.Κ.Μ.Α.

Περίληψη

«Ο εξωτερικός κόσμος είναι μια εσωτερική πραγματικότητα"
Μπερνάρντο Σοάρες

Σήμερα γνωρίζουμε ότι ο σημαντικός παράγοντας στη θεραπεία είναι η σχέση που αναπτύσσεται ανάμεσα στο Θεραπευτή και στο θεραπευόμενο (άτομο-ζευγάρι οικογένεια--ομάδα). Η θεραπευτική σχέση αποτελεί τον «Ασφαλή Τόπο» που οι άνθρωποι νιώθουν εμπιστοσύνη για να εκφράσουν αυθόρμητα σκέψεις και συναισθήματα, συνειρμούς και συνηχήσεις.

Στη Συστημική Επιστημολογία αξιοποιούνται δύο επίπεδα παρατήρησης:
α. Η Κυβερνητική Πρώτης Τάξης: Μελετά το παρατηρούμενο σύστημα, τα δυναμικά, τις εσωτερικές διεργασίες, και τις σχέσεις που αναπτύσσονται εντός του, με τις ιδιότητες του θεραπευτή να μην υπεισέρχονται στην περιγραφή των παρατηρήσεων του και
β. Η Κυβερνητική Δεύτερης Τάξης: Εστιάζει στη γνώση και στην παρατήρηση του συστήματος που παρατηρεί, δηλαδή του θεραπευτή, ο οποίος αποτελεί μέρος του θεραπευτικού συστήματος και περιλαμβάνει διαρκώς τη συνεχή ενημερότητα και αξιολόγηση των σχέσεων με τον εαυτό του και το παρατηρούμενο σύστημα.

Ο Leston Heaven διερωτάται: «Υπάρχει ψυχοθεραπευτής που έρχεται αντιμέτωπος με τα εσωτερικά αντικείμενα του πελάτη, με τις εσωτερικές του σχέσεις, ο οποίος να μην έχει θέσει στον εαυτό του τα ίδια ερωτήματα?».

Ο Γ. Βασιλείου θεωρούσε σημαντικό παράγοντα στη δουλειά με τον Άνθρωπο και τις ομάδες του τον "Άνθρωπο πίσω και πέρα από το ρόλο" του ειδικού.

Βασικό εργαλείο στη θεραπεία, μαζί με τη θεωρία και τις τεχνικές, αποτελεί ο "Εαυτός" του θεραπευτή.

Η σημασία της θεραπευτικής σχέσης, η συνεχής διαφοροποίηση του θεραπευτή, η θέση του δίπλα στο θεραπευόμενο και η αξιοποίηση της προσωπικής του εμπειρίας (αυτοαποκάλυψη) μέσα στη θεραπευτική διεργασία αποτελούν περιοχές μελέτης, προβληματισμού και διερεύνησης της εκπαιδευτική διαδικασία του θεραπευτή. Ο Carl Whitaker αναφέρει: "Είναι ένα εγχείρημα δέκα χρόνων να γίνει κανείς ολοκληρωμένος οικογενειακός θεραπευτής".